

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Halim MD Kaufluddin,
reprezentat de avocatul Palancica Victor,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Halim MD Kaufluddin împotriva Inspectoratului General
pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil
și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 20 august 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-759/25

NR. PIGD 2-23143304-01-3ra-27102025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Halim MD Kaufluddin, reprezentat de avocatul Palancica Victor,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 09 septembrie 2024, avocatul Palancica Victor în numele lui Halim MD Kaufluddin a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație solicitând anularea deciziei nr. 5327/24/DAA din 09 septembrie 2024 prin care a fost respinsă cererea de azil a lui Halim MD Kaufluddin și obligarea Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație să-i acorde forma de protecție sub formă azil pe teritoriul Republicii Moldova

2. În argumentarea acțiunii Halim MD Kaufluddin, a menționat că, s-a născut în or. XXXXX, Republica XXXXX, este de naționalitate XXXXX și de religie XXXXX, motivul plecării din țara de origine fiind încheierea unui contract de muncă pentru care a achitat suma de 5 000 de euro.

3. Reclamantul a comunicat că are probleme mari cu verișorul său cu care are viziuni politice diferite, el fiind membru al partidului de guvernământ XXXXX (XXXXX), or, reclamantul este membru al partidului XXXXX.

4. De asemenea, a comunicat că a primit amenințări din partea verișorului pentru a-i ceda un lot de pământ, deoarece el este membru al partidului de guvernare, iar ultimul i-a refuzat, intrând în conflict.

5. Suplimentar, reclamantul a menționat că în Republica Moldova a activat la SRL „XXXXX”, iar la moment dorește să activeze la o altă companie și este în căutare de lucru.

6. A indicat reclamantul că, nu dorește să revină în XXXXX din cauza viziunilor sale politice care iar putea pune viața în pericol.

7. În concluzie, reclamantul a notat că, din motivarea deciziei nr. 5327/24/DAA din 09 septembrie 2024 prin care a fost respinsă cererea de azil a lui Halim MD Kaufluddin, se atestă faptul că Direcția Azil și Apatridie nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii reclamantului de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova.

8. De asemenea, reclamantul a susținut că în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și cercetarea de către autoritățile competente a evenimentelor care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care sau desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al Legii 270.

9. În concluzie, reclamantul a notat că consideră că întrunește condițiile prevăzute de art. 17 alin. (1) al Legii privind azilul, care prevede că statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 10 februarie 2025, a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Halim MD Kaufluddin, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La data de 06 martie 2025, avocatul Palancica Victor, acționând în interesele lui Halim Mohammed Kafluddin, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii din 10 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 09 iunie 2025 a înregistrat cererea de apel motivată, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 20 august 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Palancica Victor, în interesele lui Halim Mohammed Kafluddin, și s-a menținut hotărârea din 10 februarie 2025, a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

13. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr. 5327/24/DAA din 09 septembrie 2024, prin care a fost respinsă cererea lui Halim Mohammed Kafluddin de acordare a protecției umanitare sub formă de azil.

14. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, la caz, Halim Mohammed Kafluddin nu a dovedit faptul că a fost și poate fi supus persecuției în țara de origine pe motive politice, că există riscul real de a fi supus unor vătămări grave, respectiv, în privința lui nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

15. Instanța de apel a notat cu referire la aspectul elucidat în acțiunea înaintată și în cererea de apel, în sensul că reclamantul/apelant are teama pentru viața și libertatea sa, deoarece, este simpatizant al unui partid politic, riscă de a fi agresat fizic de către membrii partidului aflat la guvernare, că, acesta nu poate fi privit prin prisma condițiilor art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. De altfel, potrivit pct. 80 din Manualul UNHCR privind proceduri și criteriile de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, a avea opinii diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine un motiv pentru a cere statut de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Acesta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autoritățile, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate. De asemenea, în Manual se menționează că solicitantul care afirmă că se teme de persecuție din cauza opiniei politice trebuie să demonstreze că autoritățile din țara de origine îi cunoșteau opiniile înainte de părăsire a țării.

16. Potrivit pct. 81 din Manualul UNHCR, referitor la proceduri și criteriile de determinare a statutului de refugiat, în timp ce definiția vorbește de persecuție „datorită opiniei politice”, se poate ca nu întotdeauna să fie imposibilă stabilirea unei legături cauzale între opinia exprimată și tratamentul aplicat, sau presupus că va fi aplicat solicitantului. Astfel de tratamente s-au bazat rareori în mod expres pe „opinie”. Mult mai frecvent, astfel de măsuri iau forma unor sancțiuni pentru pretinse acte criminale îndreptate împotriva puterii conducătoare. De aceea, va fi necesar să se stabilească atât opiniile politice ale solicitantului, care se află în baza comportamentului său, cât și faptul că acestea au dus, sau pot duce, la persecuția de care el se teme.

17. Potrivit pct. 82 din Manual, persecuția „datorită opiniei politice” implică faptul că un solicitant are opinii care ori au fost exprimate ori au ajuns în atenția autorităților. În orice caz, pot exista și situații în care solicitantul nu și-a exprimat opiniile însă, datorită tăriei convingerilor sale, ar fi rezonabil să se presupună că opiniile acestuia vor fi, mai devreme sau mai târziu, exprimate, iar ca rezultat, solicitantul va intra în conflict cu autoritățile. Acolo unde această eventualitate poate fi rezonabil acceptată, solicitantul poate fi considerat ca având o temere de persecuție datorită opiniei sale politice.

18. Or, Halim Mohammed Kafluddin nu a justificat iminența persecuției sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave.

19. Mai mult ca atât, la stabilirea persecuției „datorită opiniei politice” trebuie de atras atenția asupra personalității solicitantului și opinia sa politica, or, la caz s-a stabilit că solicitantul de azil nu a fost o personalitate politică sau să desfășoare careva activități politice, fiind doar simplu simpatizant.

20. Totodată, instanța de apel a remarcat faptul că, Halim Mohammed Kafluddin, nu a demonstrat faptul, că plecarea sa din țara de origine ar fi fost rezultatul direct al unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale sau membrii partidului de guvernământ (XXXXX), or, deși acesta susține că din anul 2001 este simpatizant al partidului de opoziție XXXXX (XXXXX), Halim Mohammed Kafluddin în luna ianuarie 2022 și-a perfectat pașaportul național și în același an a părăsit legal țara de origine, având contacte nemijlocite cu autoritățile statale. Or, aceste circumstanțe de rînd cu informația „INTERPOL” anexată la dosarul administrativ, indică faptul că reclamantul nu se află în atenția autorităților ca o persoană considerată periculoasă pentru ordinea publică sau securitatea națională, iar declarațiile solicitantului de azil cu privire la temerea sa bazată pe „opinia politică” sunt considerate irelevante.

21. Mai mult, cu referire la expunerea unor riscuri semnificative, la reîntoarcerea în țară, instanța de apel a notat că în susținerea acestora, Halim Mohammed Kafluddin nu a demonstrat faptul că în privința sa a fost intentată o cauză penală și că în privința sa au fost aplicate acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie; acușări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; acușări sau pedepsi ca urmare n refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

22. De altfel, analizând elementul subiectiv al temerii, instanța de apel a notat că, teama apelantului de a fi persecutat de partidul de guvernământ, sau membrii

acestui, în lipsa dovezilor de persecuție individuală, nu poate fi bazată pe principii generale, urmând a fi demonstrată individualizat prin raportare la situația sa personală și evaluarea pericolului personal.

23. Cu referire la argumentele apelantului privind relațiile cu unii membri din familie invocate în acțiune, instanța de apel a reținut că în raport cu Halim Mohammed Kafluddin, nu s-au constatat temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat inclusiv de către verișorul lui, or, cele invocate de către solicitant, nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

24. Suplimentar, în detrimentul obligațiilor sale procedurale, solicitantul nu a putut demonstra nici apartenența verișorului său la partidul „XXXXX” și nici relațiile conflictuale bazate pe opinia politică a apelantului, or, aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter de ordin general.

25. Astfel, din circumstanțele enumerate supra, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în țara de origine, or, nici Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI și nici instanțelor de judecată, nu le-au fost prezentate probe pertinente și concludente privind prezența unor temeri bine întemeiate că Halim Mohammed Kafluddin a fost persecutat în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică și că datorită acestor temeri nu se poate afla sub protecția țării a cărei cetățeniei o deține.

26. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a accentuat că, Halim Mohammed Kafluddin, s-a adresat la o agenție care i-a deschis viză cu scop de lucru pentru Republica Moldova, fiind angajat în calitate de croitor la compania SRL „XXXXX” din mun. Chișinău, or, la moment acesta și-ar fi schimbat locul de muncă.

27. Astfel, situația apelantului poate fi privită prin prisma pct. 62 a Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, or, persoana care din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte, este considerat un emigrant economic, dar nu un refugiat. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală.

28. Totodată, prin prisma art. 62 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, instanța de apel a notat că, admite faptul că cererea de azil înaintată de către Halim Mohammed Kafluddin poate fi calificată drept una abuzivă și evident nefondată, or, solicitantul de azil nu a solicitat

protecție la intrarea în Republica Moldova în luna noiembrie 2022, dar a depus-o la 04 martie 2024, adică peste mai bine de un an de zile de la data expirării vizei obținute și după expirarea permisului de ședere provizoriu. (f. dos. administrativ – 8, 9)

29. Or, Halim Mohammed Kafluddin nu demonstrat că a fost constrâns să părăsească țara de origine într-un motiv forțat și riscă de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar situația acestuia reprezintă o situație clasică în care și-a părăsit locul de trai în căutarea unui loc de muncă.

30. Cu referire la argumentele apelantului despre temerile bine întemeiate de a se reîntoarce în țara de origine, este de menționat că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul de: „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente.

31. Mai mult, Halim Mohammed Kafluddin, nu a identificat niciun motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în țara de origine, nu are niciun motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat și a relatat informații destul de neclare.

32. Cu referire la elementele expuse în cerea de apel despre puterea decisivă și influența partidului „XXXXX”, instanța de apel a menționat că, după cum rezultă din informația reflectată din presa internațională, protestele din XXXXX au culminat cu o nouă guvernare interimară, liderii de protest, inclusiv studenți și personalități civice, acumulând influență, iar, fostul premier XXXXX și membrii XXXXX sunt urmăriți penal (<https://timesofindia.indiatimes.com/india/awami-league-ban-in-bangladesh-without-due-process-is-concerning-india/articleshow/121142255.cms?utm>).

33. Respectiv, Guvernul interimar a interzis oficial activitățile XXXXX și ale celor afiliate, or, temerile apelantului cu privire la posibila persecutare din partea membrilor XXXXX, nu sunt fundamentate și poartă un caracter declarativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 21 octombrie 2025, Halim MD Kaufluddin, reprezentat de avocatul Palancica Victor, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 august 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

35. În motivarea recursului, Halim MD Kaufluddin, reprezentat de avocatul Palancica Victor, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

36. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

37. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

38. Prin referința din 31 octombrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Halim MD Kaufluddin, reprezentat de avocatul Palancica Victor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

40. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

41. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

42. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului la 11 septembrie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

44. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

45. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

46. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

49. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

50. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

52. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

53. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot

fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

54. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Halim MD Kaufluddin, reprezentat de avocatul Palancica Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni